

Ex-KGB-s: hogyan rombolják a társadalmat a balliberálisok

2020 június 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Figyelem Titkos! - VIDEÓ - Magyar felirattal!

Alább olvasható Jurij Bezmenov ex-KGB ügynök 1983-as!, Los Angelesben tartott, a felforgatásról szóló el?adásának **leirata.**

Hasznos idióta: a politikai zsargonban olyan ember, aki tudatlanságából kifolyólag önként, lelkesedésb?l szolgál egy olyan érdeket, amellyel, ha ismerné a valódi természetét, nem szimpatizálna. Eredetileg a Szovjetunió nyugati szimpatizánsait nevezték így.

(Wikipédia)

Alább olvasható **Jurij Bezmenov** ex-KGB ügynök 1983-as!, Los Angelesben tartott, a felforgatásról szóló el?adásának leirata.

Jurij Alekszandrovics Bezmenov (oroszul: *???? ????????????? ????????*, más néven *Tomas David Schuman*; 1939–1993) orosz születés? újságíró a *Novosztyi* hírügynökségnél. Továbbá KGB-informátor is volt. Miután Indiába került kiküldetésben, Bezmenov megkedvelte az országot, annak népeit és kultúráját. Egyidej?leg hátráltatni kezdte a KGB által szankcionált azon személyek elnyomását, akik elutasították Moszkva politikáját. Majd kés?bb a nyugati emigráció mellett döntött. Leginkább a nyolcvanas évekbeli Amerika-párti és antikommunista el?adásairól és könyveir?l ismert.

Az el?adás leirata:

A felforgatás

Ha a „felforgatás” fogalmát megnézzük egy szótárban, vagy akár az ide vonatkozó jogi paragrafusokban, rendszerint egy olyan cselekményben való részvételként értelmezik, mely olyan dolgokat tesz tönkre, mint vallást, kormányzati rendszert, egy ország politikai és gazdasági rendszerét. És rendszerint összekapcsolják a kémkedéssel és olyan romantikus dolgokkal, mint a híd-robbantás, vonat-kisiklatás és egyéb ilyen kalandos hollywoodi stílusú kémtörténetek.

Amir?l most beszélni fogok, annak semmi köze a kémkedés „kliséjéhez”, vagy a KGB információ-gy?jtési tevékenységéhez. Amikor a hollywoodi filmesek, a politikatudományok professzorai, a szovjet kapcsolatok „szakért?i”- a kremlinológusok, ahogy ?k nevezik magukat – a KGB-t bemutatják, a legnagyobb hiba vagy tévhit, hogy mind azt gondolják, hogy a legáhítottabb dolog Andropov számára és az egész KGB számára, hogy ellopják valamiféle szuperszonikus repül?gép tervrajzát, áthozzák a Szovjetunióba és eladják azt a szovjet hadipari komplexumnak. De ez csak részben igaz. Ha vesszük az összes id?, pénz és emberi er?forrás ráfordítást, amit a Szovjetunió – f?leg a KGB – elköltaz USSR határain kívül, azt találjuk – persze nincsen hivatalos statisztika, mint a CIA-nál vagy az FBI- nál -, hogy a „kémkedés”, mint olyan, csak 10-15%-át veszi igénybe az id?nek, pénznek és emberi er?forrásoknak. Mindez csak a KGB tevékenységének 15 százaléka! A maradék 85 százalék mindig felforgatás.

Felforgatás a szovjet terminológiában

Az angol Oxford értelmez? szótárral ellentétben, a „felforgatás” szó a szovjet terminológiában mindig egy romboló, agresszív cselekedet, melynek célja az ellenség országának, nemzetének vagy földrajzi környezetének lerombolása. Tehát abszolút semmi romantika nincs benne! Semmi. Nincs híd-robbantás, nincs mikrofilm a coca-colás flakonban, semmi James Bond nonszensz! Az aktivitás túlnyomó része teljesen legitim és könnyen észrevehet? tevékenység, feltéve, hogy ennek észrevételére fordítasz egy kis id?t és fáradságot. De a nyugati civilizáció jogrendszerében ez nem számít b?ncselekménynek! Pontosan a tévhitek, a fogalmak manipulációja miatt. Mi azt gondoljuk, hogy a felforgató egy olyan személy, aki a gyönyör? hidainkat robbantja fel. Nem! A felforgató az egy cserediák, egy diplomata, egy színész, egy m?vész, egy újságíró – mint én 10 évvel ezel?tt.

A felforgatás az egy

olyan aktivitás, ami egy kétirányú folyamat. Nem tudsz felforgatni olyan ellenséget, amelyik nem akar felforgatva lenni. Ha például ismered Japán történelmét, akkor tudod, hogy Japán egy zárt társadalom volt a 20. századig. Abban a pillanatban, hogy egy idegen hajó érkezett a japán tengerparthoz, a japán birodalmi hadsereg udvariasan közölte velük, hogy eltévedtek. Ha mondjuk a 20. század elején egy amerikai keresked? érkezett volna Japánba azzal, hogy „Nézzétek milyen jó eladó porszívóm van, kedvez? részletfizetéssel…", akkor a japánok ezt válaszolták volna: „Legyenek szívesek, hagyjanak minket békében. Nincs szükségünk a porszívójukra." És ha nem távoztak volna maguktól, akkor l?ttek volna rájuk! Azért, hogy sértetlenül megvédjék a kultúrájukat, az ideológiájukat, a hagyományaikat és az értékeiket. Nem lettél volna képes felforgatni Japánt! De nem lehet felforgatni a Szovjetúniót sem, mert a határok le vannak zárva ('83-as interjú – szerk.). A médiát a kormány cenzúrázza. A népességet a KGB és a bels? rend?rség kontrollálja. A Time Magazin csillogó képei és a Magazin Amerika – amit a moszkvai amerikai nagykövetség publikál – nem tudja felforgatni a Szovjetuniót, mert a Magazin soha nem jut el az emberekhez! Szépen összegy?jtik ezeket az újságárusoktól, és beledobják ?ket egy szemeteskukába. **A felforgatás csak akkor lehet sikeres, ha a felforgatás ügynöke, kezdeményez?je talál magának egy olyan célpontot, amely befogadja a felforgatást.** Ez egy kétirányú forgalom. Az USA egy ilyen befogadó, receptív célpont. Nincs hasonló ilyen befogadás a Szovjetunió részér?l. Az amerikai felforgatás leáll valahol félúton, soha nem ér el a Szovjetunióhoz.

?si kínai elv modern köntösben

A felforgatás tudománya ?si, i. e. 2500-ra nyúlik vissza. Az els? ember, aki megfogalmazta a felforgatás taktikáit, egy kínai filozófus volt, Szun-ce: „A háború m?vészete" (i.e. 2500) cím? m?vében. Szun-ce tanácsadó volt az ?si Kína több birodalmi udvarában. Egyszer azt mondta: „Ha külpolitikai befolyást akarunk megvalósítani – háborús kontextusban, más országok területein -, akkor teljesen barbár, fölösleges és hatástalan lenne ezt a csatamez?n megtennünk." A háború az állami berendezkedés kiterjesztése. Tehát ha sikeresen akarod kiterjeszteni az államodat, és háborúzol ezért, az a legidiótább módja ennek! A hadviselés igazi m?vészete: egyáltalán nem harcolni, hanem felforgatni, feje tetejére állítani mindent, ami érték az ellenséged országában, egészen addig, amíg a valóság érzékelése olyan mértékben torzul nála, hogy többé már nem is érzékel téged ellenségként! És a te rendszered, a te civilizációd, a te nézeteid egy alternatívaként jelennek meg az ellenséged szemében. Ha nem is áhítottként, de legalábbis elfogadhatóként. („Jobb vörösnek, mint halottnak lenni.") Ez a végs? cél, a felforgatás végs? állomása. Ha a felforgatás sikeres volt, akkor ezután egyetlen lövés nélkül meghódíthatod az ellenségedet. Lényegében ezt jelenti a felforgatás. Látjátok? Szun-ce egy szót nem ejt hidak felrobbantásáról! … mondjuk akkoriban nem is volt annyi híd.

A felforgatás alapjait a Szovjetunióban minden KGB diáknak megtanítják, és a katonaság tisztképz?iben is tanítják. De nem vagyok biztos benne, hogy ugyanez a szerz? szerepel amerikai tisztek olvasmány-listáján. Nem is beszélve a hagyományos politika-tudományok tanulóiról. Nehéz volt megtalálnom Szun-cu m?vét az egyetemi könyvtárakban – Torontóban, és itt Los Angelesben. Ez egy olyan könyv, ami itt nem elérhet?, pedig a Szovjetunióban kényszerítenek rá, hogy elolvasd. Minden olyan diák megtanulja, aki a jöv?ben – a karrierje során – kapcsolatba fog kerülni külföldiekkel.

Mi is a felforgatás?

Tehát mi a felforgatás? Lényegében – id?ben – négy fázisból áll.

I. Demoralizáció

A felforgatás els? fázisa az a folyamat, amit úgy hívunk: „**demoralizáció**". A szó magáért beszél. 15-20 évig tart

demoralizálni egy társadalmat. Miért 15-20 év? Azért, mert ennyi id? szükséges egy új generáció felneveléséhez. Ennyi id? szükséges ahhoz, hogy egy új nemzedék felnevelkedjen, és átnevelés segítségével kialakuljon bennük a szükséges ideológia, szemlélet és személyiség. Ennyi kell, nem több, nem kevesebb. Rendszerint ez 15-20 évet igényel. Hogy mikb?l áll ez a folyamat? Befolyásolásból – különböz? módokon: lehet ez beszivárgás, propaganda, közvetlen kontaktus. Különböz? területekre hatva, ahol a nyilvánosság véleménye formálódik, alakítható: vallás, oktatási rendszer, társadalmi élet, adminisztráció, jogi végrehajtó rendszer, persze a katonaság, a munkaadó-munkavállaló viszonya, a gazdaság. Néha, amikor felsorolom a módszereket, a tanulók megkérdezik t?lem: „Biztos ön ebben, hogy a szovjet befolyás áll a felforgatás mögött?” Nem feltétlenül! Mert tudják, a felforgatás taktikája, amir?l itt most beszélek, nagyon hasonlít a japán harcm?vészetekhez. Ha az ellenség nagyobb és nehezebb nálad, akkor nagyon fájdalmas dolog lenne ellenállni a közvetlen ütésének. Ha egy nálad nehezebb személy megpróbál ököllel az arcodba ütni, akkor nagyon naiv és eredménytelen dolog volna megpróbálni megállítani az ? ütését. A kínai és a japán szudó harcm?vész megmondja, ilyenkor mit kell tennünk: el?ször ki kell térnünk az ütés el?l, majd megragadni a kezet és folytatni a mozdulatot az eredeti irányába, amíg az ellenség felken?dik a falra. Értitek. Szóval, ami ilyenkor történik: a célország nyilvánvalóan valamit rosszul csinál. Ha ez egy szabad, demokratikus társadalom, akkor sok különböz? mozgás létezik a társadalmon belül. Nyilván minden társadalomban vannak olyan elemek, akik a társadalom ellen vannak. Vannak köztük egyszer? b?nöz?k, az állami rendszerrel ideológiai alapon egyet nem ért?k, a rendszer tudatos ellenségei vagy szimplán pszichotikus egyének, akik ellene vannak mindennek. És végül ott vannak az idegen ország ügynökei is, akiket megvettek, agymostak és beszerveztek. Amikor ezeket a társadalmi mozgásokat mind egy irányba tudjuk fordítani, az az a pillanat, amikor megragadjuk ezt a mozgást, [lásd. szudó példa] és húzzuk egész addig, amíg ez a mozgás a társadalom összeomlását eredményezi egy krízisben. Tehát pontosan, ahogy egy harcm?vész csinálja. Nem állítjuk meg az ellenséget, helyette engedjük menni, még segítünk is neki abba az irányba menni, amerre mi akarjuk, hogy menjen. Szóval minden társadalomban, minden országban nyilván vannak olyan tendenciák, melyek ellentétes irányba mutatnak, elfelé az alapvet? morális értékekt?l és princípiumokból. A felforgatást kezdeményez? legf?bb célja e tendenciákból t?két kovácsolni. Tehát a f? területek: **vallás (1), oktatási rendszer (2), társadalmi élet (3), hatalmi struktúra(4), munkavállaló-munkáltató viszonya(5) és a jogrend(6)**. Ezek a felforgatás célterületei.

Mit is jelent akkor ez pontosan?

1. A vallás esetében azt jelenti: pusztítsd el, gúnyold ki, tedd nevetségessé! Helyettesítsd különböz? szektákkal, kultuszokkal, melyek az emberek figyelmét elvonják – valami naiv, primitív hittel, mindegy milyen, nem számít, amíg az általánosan elfogadott vallási dogmát lassan el tudja korrodálni, és eltávolítja az embereket a vallás legf?bb feladatától: hogy kapcsolatot tartsanak a fels?bb, teremt? er?vel. Tehát helyettesítsd az elfogadott és tisztelt vallásos szervezeteket álszervezetekkel. Vond el az emberek figyelmét a valódi hitr?l, és tegyél vonzóvá számukra ett?l különböz? egyéb hiteket.

2. Oktatás esetében: Térítsd el ?ket arról, hogy olyat tanuljanak, ami épít?, pragmatikus, hasznavehet?. Matematika, fizika, idegen nyelvek, kémia helyett, tanítsd nekik a városi hadviselés történelmét, természetes étkezést, háztartásgazdaságtant, szexualitást – bármit, ami eltérít.

3. A társadalmi életben: Helyettesítsd a hagyományos intézményeket és szerveket, hamis, álszervezetekkel. Vedd ki a kezdeményezést az emberek kezéb?l. Számold fel a természetes kapcsolatokkal járó kötelezettséget/felel?sséget, melyek az egyének, egyének csoportjai és a társadalom egésze között alakulnak ki, és helyettesítsd ezeket mesterségesen kialakított, bürokratikusan kontrollált testületekkel. A szomszédok közti társadalmi élet, barátság helyére hozz létre szociális munkásokból álló intézményeket. Ezek az emberek kinek is felelnek? A társadalomnak? Nem! A bürokráciának! A szociális munkást nem te érdekled, nem a családod, nem a szociális kapcsolatok kiépítése az emberek között. Ami ?ket érdekli, az az, hogy megkapják a fizetésüket a kormánytól. Hogy mi lesz a szociális munkájuk eredménye az nem igazán számít nekik. Ki fognak találni mindenféle érveket, hogy mutassák a kormánynak és az embereknek, hogy ?k hasznosak.

4. A hatalmi struktúra: A természetes módon létrejöv? szervezeteket, amiket hagyományosan az emberek választanak meg, vagy olyan tisztvisel?k neveznek ki, akiket az emberek választottak meg, ezeket aktívan helyettesíteni kezdik mesterségesen létrehozott testületekkel. Olyan emberekkel, olyan testületekkel, akiket soha senki nem választott meg. Soha! Mi több, az emberek túlnyomó része kifejezetten nem szereti ezeket az embereket, mégis ott vannak. Az egyik ilyen csoport a média. Ki választotta meg ezeket? Hogy lett ekkora hatalmuk, szinte monopol hatalmuk a te elméd fölött? Szinte meger?szakolhatják az elmédet. De ki választotta meg ?ket? Hogyan jönnek ?k ahhoz… Hogyan van pofájuk hozzá, hogy eldöntsék, hogy mi jó és mi rossz a te általad megválasztott elnök és az államigazgatás számára? Ki a fenék ezek? Spiro Agnew – akit utáltak a balliberálisok – „egy rakás puhapöcs? sznobnak” nevezte ?ket… és pontosan azok. Ezek azt hiszik, ?k értenek

hozzá, pedig nem! A középszer?ség a jellemz? rájuk. Az olyan nagy orgánumokban, mint a New York Times, Los Angeles Times, vagy a f? televíziós hálózatokban nem kell nagyszer? újságírónak lenned. Éppen hogy középszer? újságírónak kell lenned, úgy tudsz könnyebben ellavírozni. Nincs már verseny manapság. Megkapod a szép, stabil 100.000 dolláros évi juttatást, és kész… hogy jobb vagy rosszabb vagy, az nem számít – amíg szépen mosolyogsz a kamerába és elvégzed a feladatod. Ennyi. Nincs már verseny. A hatalmi struktúrát lassan elfoglalják olyan emberek csoportjai és testületei, akiknek se képessége nincs hozzá, se nem élvezik az emberek támogatását, hogy a hatalomban legyenek – és mégis hatalom van a kezükben!

5. Ezzel együtt bomlasztódik a **jogrend** is: Ha összehasonlítod a régi filmeket és az új filmeket, akkor láthatod, hogy az új filmekben a rend?r, az amerikai katonatiszt ostobának, idegbetegnek, paranoiásnak van beállítva. A b?nöz? viszont kifejezetten jól néz ki, bár hasist szív, és lövi magát valami droggal. De alapjaiban véve egy kedves emberi lény, kreatív, és csak azért nem tud beilleszkedni, mert a társadalom elnyomja szegényt. Mindeközben a Pentagon ezredese definíció szerint ostoba, háború-mániás, a rend?r pedig egy disznó, egy goromba fráter, aki visszaél a hatalmával. Egy ilyen általánosítás történik. Utálat és bizalmatlanság keltése zajlik azon emberek irányába, akiknek meg kellene védeniük téged és be kellene tartassák a törvényeket és a rendet. Erkölcsi relativizálás: A Halál Angyala per két évig tartott Los Angelesben, de még ma is vannak olyan ügyvédek, akik azt mondják: „Nézd… az egy egész rendes pofa volt." Volt egy tanú – egy másik b?nöz? – aki azt mondta: „Ó, az egy nagyon rendes fickó! Megkértem, gyújtsa fel egy ellenségem házát, és ? nem akarta megtenni." Tök rendes fickó! Nem? Az alapvet? erkölcsi értékek lassú kicserélése zajlik. A végére egy b?nöz? tulajdonképpen már nem is b?nöz?. Csak egy vádlott. Akkor is ha már rábizonyították.

6. Munkaviszonyok: Ebben a fázisban – ebben a 15-20 évben – leromboljuk a hagyományosan kialakult alku kapcsolatot a munkaadó és munkavállaló között. A klasszikus marxista-leninista elmélet a természetes termék-csere folyamatról. 'A' személynek van 5 zsák gabonája, 'B' személynek van 5 pár cip?je. A természetes folyamat, pénz nélkül az lenne, ha ezeket elcserélnék egymással. Csakhogy ekkor megjelenik egy harmadik, 'C' személy, – egy számukra teljesen idegen alak – aki az mondja: Nem, ne add neki az 5 zsák gabonádat, add inkább nekem, te pedig add nekem a cip?idet, majd én megfelel?en szétosztom közöttetek, hogy a gazdaság gördülékeny legyen. Na ez volt a természetes cserefolyamatok halála, a természetes alku halála. Mikor 100 évvel ezel?tt a szakszervezetek megalakultak, a f? céljuk a munka körülményeinek javítása volt; és a dolgozók jogainak a védelme, azon munkaadókkal szemben, akik visszaéltek avval, hogy sok pénzük volt. Kezdetben valóban teljesültek ezek a célok, a szakszervezetek tényleg jól m?ködtek. De amit ma láthatunk az az, hogy az alku folyamatok nem végz?dnek olyan megegyezésekkel, amik a munkakörülmények javulásához és a fizetések növekedéséhez vezetnének. Ma azt látjuk, hogy minden hosszabb sztrájkkal a dolgozók veszítenek, még akkor is, ha a fizetésük 10 százalékkal n?! Nem tudnak lépést tartani az infláció miatt és a kiesett id? miatt. És mindehhez milliók szenvednek a sztrájkoktól! Mert a gazdaság ma már teljesen összefonódott, olyan mintha egyetlen test lenne. Ha korábban, mondjuk 100 éve, az acélmunkások tüntetni kezdtek volna, senki nem szenvedett volna. Ma már ha a szemetesek tüntetni kezdenek, az egész multimilliós nagyváros b?zleni kezd a mocsoktól. Megáll az egész szolgáltatás. Például nálunk, Quebec-ben, a villanyszerel?k kezdtek sztrájkba… a tél kell?s közepén! Befagyhat az üleped, de ?k akkor is sztrájkolnak. Lépést tudtak tartani a fizetésükkel? Nem. Veszítettek. Kik húztak hasznot a sztrájkból? A szakszervezetek vezet?i. Mi volt a sztrájk motivációja? A dolgozók munka-körülményeinek javítása? Nem. Nyilvánvalóan nem. Akkor mi?… Ideológia! Hogy MEGMUTASSÁK ezeknek a kapitalistáknak… És az engedelmes munkások birkanyáj módjára követik ezeket az embereket, nem tudnak nemet mondani. Miért? Mert ?k tudják, hogy mi fog történni velük. Bírságok. Gyilkosságok. Lel?tt teherautó sof?rök. Montreálban például a saját szememmel láttam, amikor a CBC (kanadai TV) nemzetközi tudósítója voltam, ahogy a repül?gépgyártó cégek dolgozói számítógépeket és munkaeszközöket törtek össze a gyárban. És amikor a vezet?k sztrájktör?ket alkalmaztak, ezeknek az autóit felborították és felgyújtották. A házaikat felgyújtották, gyerekeiket megfélemlítették, néhány áldozat is volt, hogy biztosra menjenek. Miért? Hogy a dolgozók körülményeit javítsák? Dehogy… Ideológia! Szóval lényegében ez történik. Ez persze történhet a Szovjetunió segítségével vagy a nélkül. De a természetes tendenciák nagymértékben ki vannak használva a Szovjetunió propaganda rendszerei által. Hogyan? Amikor a szakszervezet sztrájkol, elárasztjuk propagandával. Tömegmédia, ideológiai terjesztés: „A munkások jogai". Mi meg ismételjük, mint papagájok: „A munkások jogai". Kinek a jogai? A munkásoké? Nem! A munkás egyetlen jogát, hogy a szabad akaratának megfelel?en eladhatja a munkaerejét, elvették t?le! Ki vette el t?le? A szakszervezeti vezet?k. Korlátlan hatalmat kaptak. A felel?sséget. Én nem 2.50-ért akarom eladni a munkaer?met, hanem mondjuk 2 dollárért – de nincs hozzá jogom! Ezt a szabadságomat elvették t?lem. Tudom, hogy ha eladom a munkámat 2 dollárért és nem 3-ért, akkor jobb versenyhelyzetben leszek, mint a másik fickó, aki lustább és kapzsibb. Nekem nincs szükségem 3 dollárra, nekem elég 2 is. Nem! A média és a reklámcégek elhitették velem, hogy nekem többre és többre van szükségem. Hallottál-e már valaha is olyan reklámot, ami arra szólít fel, hogy fogyassz kevesebbet? Nem. Dehogy! Ha szükséged van 6 hengeres autóra, ha nem, mindenképpen vegyél egyet! De siess, el ne szalaszd! Idefelé az autómban hallottam a helyi rádióban egy izgatott hangú bemondót, aki azt

mondta: „Siessenek, gyorsan, megtakarítás, megtakarítás! Harisnya akció! Megtakarítás!” Megtakarítok? Azzal, hogy többet vásárolok? Na persze. Persze elég naiv elképzelés volna azt gondolni, hogy a KGB szervezi ezeket az ?rült reklámokat. Természetesen nem, de amikor a Novosti Press-nél dolgoztam az osztályharcról szóló kamionnyi irodalommal árasztottuk el a szerkeszt?ségeket, a diákszervezeteket és a vallási csoportokat, ha nem is direkt marxista-leninista propagandával, de propagandával a munkásosztály legitim vágyiról, az életmin?ség javításáról, az egyenl?ségr?l… „EGYENL?SÉGR?L”, figyelitek? Kennedy elnök mondta, hogy „Meg fogjuk tanítani az amerikaiaknak, hogy az emberek egyenl?nek születnek.” De egyenl?nek születnek az emberek? Van-e err?l említés a Bibliában vagy bármely másik szent írásban, vagy bármelyik vallásban… akármelyik vallásban… és ha nem hisznek nekem, menjenek s ellen?rizzék le egy könyvtárban! Egy árva szó sincs egyenl?ségr?l. Csak éppen az ellenkez?jér?l! A tetteid alapján ítél meg téged Isten. Amit teszel, az a dönt?. Ki kell érdemelni a személyiségeddel. Nem lehet legalizálni az egyenl?séget. Ha egyenl? akarsz lenni, azt ki kell érdemelned. És ennek ellenére mi még mindig az „egyenl?ség” elvére építjük fel a társadalmunkat. Pedig tudjuk, hogy ez hibás… ez egy hazugság! Az egyik ember magas és hülye. A másik ember alacsony, kopasz és okos. Ha mi er?vel egyenl?vé tesszük ?ket, ha az egyenl?ség elvét helyezzük a társadalmi-politikai struktúránk alapjaiba, az olyan mintha homokra építenénk a házunkat. El?bb-utóbb összed?l… és pontosan ez történik. És mi, a szovjet propaganda gyártói, megpróbálunk titeket arra tolni, amerre magatoktól is mennétek. Egyenl?ség, iiigeeeen! Az emberek egyenl?ek… „Az egyenl? esélyek földje.” Igaz vagy nem? Gondoljatok bele! Egyenl? esélyek… Értelmes egyenl? esélyekr?l beszélni köztem és egy lusta gazember között, aki valami másik országból jön, és egyb?l kéri a munkanélküli segélyt? Én soha nem kaptam semmi segélyt… bocsánat, egyszer kaptam – de soha nem jelentkeztem segélyért. 13 éven át elvállaltam bármilyen munkát: biztonsági ?r, újságíró, taxisf?r … bármit! Igen, én dolgozni akartam, persze néhány ember nem szereti ezt. Szóval miért legyenek egyenl?ek az esélyeink? Miért?

Egy hallgató: Egyenl? esélyeket az el?rébb jutásra.

Igen,
egyenl? esélyeket, egyenl? feltételek mellett. De tudjuk azt is, hogy az emberek nem egyformák. Az el?rébb jutásra? Arra igen! Gondoskodhatunk róla, hogy egy hipotetikus távoli jöv?ben egyenl?vé válhassunk. Igen. Talán. De pontosan tudjuk, hogy még a legjobb szándék mellett sem lehetnek az emberek egyenl?ek. Miért kellene egyenl?séget biztosítani mondjuk egy jogrendszerben közöttem – magamat egy törvénytisztel? polgárnak tartom – és egy olyan személy között, aki rabolni, gyilkolni jött az USA-ba. Az amerikai vezetés, Carter elnök alatt, például több ezer kubai b?nöz?t engedett be. Ismert volt, hogy b?nöz?k voltak, mégis befogadták ?ket. Úgy véled ez fair mondjuk velem szemben, és a filippínó feleségemmel szemben, aki egy kórházban dolgozik, mint egy igásló, labortechnikusként? Nekünk ugyanolyan jogokat kell adni, mint egy kubai b?nöz?nek? Miért? De mi csak ismételjük, mint papagájok: egyenl?ség, egyenl?ség, egyenl?ség. És a szovjet propaganda rendszer segít elhitetni, hogy az egyenl?ség kívánatos dolog. A demokrácia – ahogyan azt ennek az országnak az alapító atyái megalkották – az NEM egyenl?ség! Az egy olyan rendszer, amiben különböz? emberek, NEM pedig egyenl? emberek, lehet?séget kapnak a túlélésre, hogy segítsék egymást, állandó versenyhelyzet mellet, folyamatos tökéletesedés mellett. Nem egyenl?ségben, amit fentr?l kikényszerít valami keresztapa vagy jóságos nagybácsi Washington DC-b?l. Ha meg abszolút „egyenl?ség” kell, az már létezik a Szovjetunióban. Mindenki „egyenl?” a szutyokban. Kivéve, persze, hogy egyesek „egyenl?bbek” mint a többiek, a politbüróban.

Ebben a pillanatban egy országot szinte a totális demoralizáció állapotába vittünk. Már semmi nem m?ködik, nem lehet tudni, hogy mi helyes és mi helytelen, már nincs választóvonal gonosz és jó között. Még a vallási vezet?k is olyanokat mondanak, hogy „Nos a társadalmi igazságosság érdekében, akár er?szak is bevethet? a néppel szemben”, olyan országokban, mint Nicaragua, El-Salvador, talán Rhodéziában. Mi pedig azt mondjuk nekik, hogy igen, lehet, hogy igazatok van. Igazuk van? Nem, nincs igazuk. A vérengzés sosem jogos! És különösen nem a marxista- leninista „társadalmi igazságosság” nevében, ahogy azt mi is hirdettük a Novosti Press-nél.

II. Destabilizáció

A következ? fázis a DESTABILIZÁCIÓ. Ez a szó megint csak önmagáért beszél. „Destabilizálni” minden viszonyt, minden elfogadott intézményt és szervezett az ellenséged országában. Hogyan csinálod? Nem kell ügynökök

hadát odaküldened, hogy hidakat robbantsanak fel. Nem! Hagyod, hogy ?k maguk tegyék meg, amit kell. A célterületek ismét ugyanazok, mint korábban, csak most sz?kebb, mint a demoralizációs fázisban. A KGB nyilvánvaló és legális tevékenységei a demoralizáció alatt alig észrevehet?ek. Az nem b?n, ha egy tudós, aki nemrég járt a Szovjetunióban, mondjuk tart egy el?adás-sorozatot a marxizmus-leninizmusról valamely kaliforniai f?iskolán. Senki nem fog ezért az ajtaján kopogtatni, hogy „Uram, ön le van tartóztatva”. Ez nem számít b?ncselekménynek, de még csak nem is számít erkölcsi b?ntettnek az országoddal szemben! Tehát az alkalmazási területek itt lesz?külnek: gazdaságra (1), munkaviszonyra (2), jogrendre és katonaságra (3), médiára (4), de már szélesebben értelmezve, kicsit másképp – ezt majd részletesebben kifejtem.

1. Gazdaság. Az alkufolyamatok radikalizálása. A demoralizációs fázisban még el tudtunk érni némi pozitív eredményt a felek közötti tárgyalásnál, mondjuk dönt?bírák bevonásával, valamilyen harmadik féllel, aki objektíven mérlegeli a két oldalt. Itt mindez már radikalizálódik. A destabiizációs fázisban már a családon belül sem jöhet létre kompromisszum! Férj és feleség nem tud megállapodni, hogy mi legyen; a férj azt akarja, hogy a gyerek az asztalnál egyen, a feleség azt akarja, hogy szaladgáljon a szobában és szétszórja az ételt szerte a földön. Nem tudnak kompromisszumot kötni, veszekedni fognak. Nem tudnak konstruktív kompromisszumra jutni egymással a szomszédok sem. Egyik azt mondja: nem akarom, hogy abban az id?ben nyírd a füvet, mert én pont akkor sétáltatom a kutyát, és attól ideges lesz, nem tudok vele labdázni, stb. Nem tudnak megegyezni, polgári perre mennek. Ez az emberi kapcsolatok radikalizációja. Nincs több megegyezés, csak harc, harc és harc. A normális, hagyományosan elfogadott viszonyok itt destabilizálódnak. A tanár-diák viszonyok az iskolában, egyetemeken. Harcolnak!

2. A munkáltató és a munkavállaló közötti viszony tovább radikalizálódik. Nincsenek többé elismerve a munkások jogos követelései. Nem úgy a Japánoknál, ha esetleg hallottál a „Z-teóriáról”, ahol a munkásokat bevonják a döntéshozás folyamatába, és ezáltal nincsen erkölcsi indokuk arra, hogy harcoljanak a vezetés ellen. Az USA-ban pont ennek ellenkez?je igaz. Minél keményebb a harc, annál jobb. Annál h?siesebbnek látszanak. Amikor a Greyhound buszhálózat sztrájkolt, a helyi tévéállomások tudósítói az egész USA-ban úgy mutatták a sztrájkolókat, mintha valami jó dolgot tennének, h?snek t?ntek, és büszkék voltak. Például volt egy család, ahol a férj buszvezet? volt, és elhatározták, úgy tüntetnek a vezet?k ellen, hogy tábort vernek valahol az erd?ben. Úgy prezentálták ?ket az emberek felé, mint h?sies és rendes embereket. Az er?szakos összecsapásokat – sof?rök, jegyszed?k és utasok között – úgy tálalták, mintha az egy normális dolog lenne. 15-20 évvel ezel?tt ingerültek lettünk volna ett?l, mondván „Miért van ennyi gy?lölködés”, ma csak megvonjuk a vállunkat: „Nem nagy ügy, mindennapos dolog”. Radikalizáció, s?t néha militarizáció! Ahogy mondtam az el? fázisnál, csak fokozva. Emberek közé lövetés!

3. Jogrend. Eltolták odáig, hogy ahol az emberek korábban békésen és legálisan rendezték a problémáikat, ott mostanra bírósági ügyeket produkálnak, akár a legkisebb apróságból, irreleváns dolgokból. Nem tudjuk megoldani a problémáinkat többé. A társadalom többsége egyre ellenségesebbé válik egyének között, csoportok között és a társadalom egészét tekintve.

4. A média úgy általánosságban szembe helyezkedik az emberekkel és az egész társadalommal. Elszeparálva. Elidegenítve.

Emlékeztek, korábban beszéltem az „alvókról”. Na ez az a fázis, amikor visszaküldik azokat a diákokat pl. akik a Lumumba Egyetemen (Népek Barátsága Egyetem) tanultak, vagy a fejl?d? országokban. Mondjuk a Szovjetunióból hazküldik ?ket; vagy ha már itt voltak az USA-ban, ami a felforgatás célpontja, akkor most akcióba lendülnek. Az „alvók” felkelnek! 15-20 évig aludtak. Most mozgalmak vezet?ivé válnak, prédikátorok lesznek, közszerepl?kké válnak, prominens személyek lesznek, aktívan belépnek a politika színterére. Hirtelen el?kerülnek a homoszexuálsok. 15 évvel ezel?tt otthon disznólkodott, senkit nem érdekelt. Most hirtelen politikai kérdést csinál bel?le. Tiszteletet követel, elismerést, emberi jogokat, és nagy tömegeket visz ki az utcára. Er?szakos összeütközések vannak az ? csoportja és rend?rség, közöttük és az átlagemberek között. Teljesen mindegy: fehér a fekete ellen, sárga a zöld ellen – mindegy, hogy hol húzódik a vizuális határ, amíg egy csoport ellentéteket és összeütközéseket okoz, néha harciasan, néha l?fegyverekkel! Szóval ez a destabilizációs folyamat. Az „alvók”, akiknek többsége szimplán KGB ügynök, vezet?kké válnak a destabilizáció folyamatában. Ez nem azt jelenti, hogy Andropov parancsnok odaküldi Ivanov elvtársat az USA-ba. Az ügynök erre a feladatra már régen ott van! Egy tiszteletben álló polgára az Egyesült Államoknak. Esetleg fizetést kap különböz? alapítványoktól, „törvényes küzdelmei” címén, pl. az emberi jogokért, a n?k jogaiért, a gyermekek jogaiért, vagy a rabok jogaiért … valamiért. Vannak amerikai szimpatizánsok, akik neki adományozzák a pénzüket!

III. Krízis

A destabilizációs folyamat pedig általában közvetlenül elvezet a KRÍZIS fázisába. Én is ebben a fázisban voltam aktív a fejl?d? országokban. A folyamat ott kezd?dik, amikor a hatalom legitim testületei, a társadalmi struktúra összeomlik, nem képes tovább funkcionálni. Helyettük megjelennek a mesterséges testületek, amiket beinjekcióznak a hatalmi struktúrába. Bizottságok, akiket senki nem választott meg. Err?l már beszéltem: szociális munkások, akiket senki nem választott; média, akik önkényesen formálják a véleményedet; fura csoportok, akik azt állítják, ?k azok, akik tudják, hogyan kell vezetni a társadalmat. Persze legtöbbször nem tudják, csak ahhoz értenek, hogyan mozgósítsák a nemzetet, és adják el nekik a kotyvasztott ideológiájukat, valamiféle vallás és ideológia keverékét. Itt megjelennek ezek a mesterséges testületek, és mind követelik maguknak a hatalmat. Ha megtagadják t?lük, akkor elveszik er?vel. Irán esetében például hirtelen el?bukkantak a „forradalmi bizottságok”. Micsoda? Kicsoda? Nem is volt még semmi forradalom, de már megjelentek a „forradalmi bizottságok”. Magukhoz ragadták a bírói hatalmat, a végrehajtói hatalmat, a törvényhozást, mindezt egy ember kezébe összpontosítva, ki többnyire valami friss diplomás a Harvard-ról vagy a Berkeley-r?l. Visszajön az országába és azt gondolja, hogy ? tudja a választ minden társadalmi és gazdasági problémára. A KRÍZIS az, amikor a társadalom nem tud tovább produktív módon funkcionálni, összeomlik, ezt jelenti. Ezért aztán a népesség nagy része valamilyen megment?re vár. A vallásos csoportok várják a messiást. A munkások azt mondják: „Etetnem kell a családomat. Legyen egy er?s kormányzatunk, talán szocialista, központosított, ahol van valaki, aki minden munkavállalót a helyére tesz, munkát ad nekik. Hadd dolgozzunk, mert betegek és fáradtak vagyunk a sok kiesett id?, a túlórák miatt. Kell nekünk egy er?s ember. Egy er?s kormányzat. Egy vezet?. Egy megment?! A nép megfáradt.” És ezzel meg is érkeztünk: megjelenik a megment?. Jöhet egy idegen nemzet, vagy egy helyi csoport: balosok, marxisták, sandinisták, teljesen mindegy hogyan hívják magukat. Lehet valami szerzetes, mint Muzorewa püspök Zimbabwében. Jön egy megment?, és azt mondja: „Majd én vezetlek titeket!” Itt tehát két dolog történhet: polgárháború vagy megszállás. Polgárháború: erre Libanon a legjobb példa, ahol a polgárháború mesterségesen lett beültetve a PFSZ beinjekciózása által (Palesztin Felszabadítási Szervezet). A megszállásra sok más ország példáját hozhatnánk: itt van Afganisztán, vagy vehetnénk bármelyik kelet-európai országot, mindegyiket megszállta a szovjet hadsereg. De az eredmény ugyanaz, mindkét alternatíva után:

IV. Normalizáció

A következ? fázis mindig a „NORMALIZÁCIÓ”. A „normalizáció” pesze elég ironikus szó rá. Az 1968-as csehszlovák események óta használják, mikor a szovjet propaganda, és rögtön utána a New York Times deklarálta: az ország „normalizálódott”. A tankok bementek, szóval nincs több „prágai tavasz”, nincs több er?szak, a helyzet „normalizálódott”. Ebben a fázisban a társadalom önjelölt vezet?inek már nincs szüksége semmilyen forradalomra. Nincs szükségük többé radikalizmusra. Szóval ez épp a destabilizáció fordítottja. Lényegében ilyenkor stabilizálják az országot. Er?vel. Úgyhogy ezek az „alvók”, aktivisták, szociális munkások, liberálisok, homoszexuálisok, professzorok, marxisták, leninisták már szükségtelenek, eliminálják ?ket, néha fizikailag! Már elvégezték a feladatukat. Nincs többé rájuk szükség. Az új uralkodónak stabilitásra an szüksége, hogy kizsákmányolhassa a népet, az országot. Hogy végre élvezhesse a gy?zelem gyümölcsét. Szóval csak semmi radikalizmus mostantól, kérem!

És pontosan ez történik számos országban. Emlékeznek még Bangladesben a krízisre? Ez volt az, amihez engem is felhasználtak. El?ször is ott volt Mudzsibur Rahman, aki 1971-ben az Awami Liga (Bangladesi Néppárt) vezet?je volt. Kis sztálini bajusszal, többször is volt Oroszországban, öt évvel kés?bb lel?tték a saját kollégái, szintén marxisták. Betöltötte a szerepét. Afganisztánban ugyanez történt, háromszor! Az els? Nur Muhammad Taraki volt, a második Hafizullah Amin, majd Babrak Karmal következett. Egymást ölték meg! Sorban, egymás után, amint az egyik elvégezte a feladatát. Els? demoralizálta az országot; második desabilizálta; a harmadik krízisbe vitte. Viszlát elvtárs! Babrak Karmal berepül Moszkvából, és átveszi a hatalmi széket. Ugyanez történt Granadában is nemrég. A marxista Maurice püspököt megölték, amit szintén egy marxista tábornok tett. Tehát innent?l csak semmi forradalom, kérem! A normalizáció jön most, úgyhogy mostantól semmi sztrájk, semmi homoszexualitás, semmi n?i jogok, gyermekjogok, s?t, jogok sincsenek, pont. Csak a jó, szilárd, demokratikus, proletár szabadság van! És kész!

Visszafordítani a folyamatot

1. A normalizáció visszafordítása. Hatalmas er?feszítést igényel visszafordítani ezt a folyamatot. Az Egyesült Államoknak muszáj volt megszállnia Granadát, hogy visszafordítsa a felforgatás folyamatát. Sok ember azt mondja, ez nem jó, ez nem kóser, megszállni egy gyönyör? országot, Granada szigetét. Nos, akkor miért nem állítottad meg a folyamatot, amikor a balosok még csak megkörnyékezték ?ket? Miért nem akadályoztátok meg még az elején, hogy Maurice püspök hatalomra kerüljön? Akarták ?t a granadaiak? Er?sen megkérd?jelezhet?. Azt sem tudták, ki az a Maurice püspök. ? maga is puccsal került hatalomra. Hagytuk a helyzetet tovább és tovább fejl?dni, egészen a krízisig, majd aztán a normalizációig. Ekkor az USA úgy döntött, hogy megszállja ezt az országot, mikor észrevette, hogy Granada teljes mértékben a Szovjetunió katonai bázisa lett. Persze hogy ez drasztikus lépés volt, persze hogy sajnálatos, hogy a tengerészet elvesztett 17 életet. Mindez nagyon rossz, de miért nem állították meg a folyamatot miel?tt az eljutott a krízisig? Ó, nem, az „értelmiségiek” azt nem hagynák, mert az beavatkozás egy ország belügyeibe. Nagyon óvatosak, hogy az amerikai kormányzat ne avatkozzon be a latin-amerikai országok belügyeibe. Az nem zavarja ?ket, ha a Szovjetunió beavatkozik. Szóval **a folyamat visszafordítása, itt ezen a ponton, csak és kizárólag katonai beavatkozással érhet? el.** Semmilyen más er? nem képes arra, hogy innen visszafordítsa a folyamatot.

2. A krízis állapotában még nem szükséges katonai megszállás az amerikai hadsereg részér?l, csak **határozott tettekre van szükség**, mint Chilében. CIA álcázott m?velet kellett, hogy megakadályozzák a küls? megment? fellépését és hatalomra jutását; és hogy stabilizálják az országot, miel?tt az polgárháborúba sodródik. Támogasd a jobboldali konzervatív er?ket. Pénzzel, emberrel, mindegy, csak stabilizáld az országot. Ne engedd az országot polgárháborúba vagy a megszállásba sodorni. Ó nem – mondják a liberálisok – az jogellenes! A kongresszus nem fog pénzt adni álcázott m?veletekre. Miért nem? Meg kellene várni a normalizációt, mikor a szovjet tankok landolnak a Los Angeles-i repül?téren?

3. A destabilizációs fázisban szintén visszafordítható a folyamat, és még könnyebben, mint a krízisnél. Nincs szükség például a CIA bevonására ebben a szakaszban. Tudjátok, mit kell itt tenni? **Meg kell vonni bizonyos, apróbb szabadságjogokat néhány kisebb csoporttól. Olyanoktól, akik saját bevallásuk szerint is ellenségei a társadalomnak, ilyen egyszer?.** Ó, nem – mondja a média és a liberálisok -, ez ellene van az amerikai alkotmánynak! Hogy is lehetne elvenni például b?nöz?kt?l az állampolgári jogokat? Nem, az nem jó, azt nem lehet. Oké, ha állampolgári jogokat akarsz adni a b?nöz?knek, akkor adjál, és hagyd az országot eljutni a krízisig. Ez egy vér nélküli megoldás lenne. Csorbítsd meg a jogaikat! Ne csukd le ?ket, nem azt mondom, hogy minden San Francisco-i homokost koncentrációs táborba kell zárni! De ne engedd ?ket politikai hatalomhoz jutni! Ne válaszd meg ?ket a hatalom székeibe! Se a helyi szinteken, sem pedig állami vagy szövetségi szinteken. Ezt bele kell verni az amerikai szavazók fejébe, mert egy ilyen ember egy hatalmi pozícióban ellenség! Ne féljünk kimondani a szót, mert ELLENSÉG! Ha még nem ellenség a destabilizációs fázisban, akkor majd ellenség lesz a krízis fázisban. Kés?bb, természetesen itt le fogják majd l?ni. De ezen a ponton ? egy ellenség. Óriási szolgálatot teszel neki, ha megfosztod ?t attól a jogától, hogy a saját ?rült ötleteib?l t?két kovácsoljon és egy hatalommal bíró emberé váljon. Egy emberré, aki beül a hatalom székébe. **Bizonyos jogok és engedélyek visszatartása, itt a destabilizáció fázisában, megel?zheti a krízisbe való eljutást és esetleg vissza is fordíthatja a destabilizációs folyamatot.** Megcsorbítani a szakszervezetek korlátlan, szinte monopolisztikus hatalmát, itt a destabilizáció fázisában, megmentheti a gazdaságot az összeomlástól. Egy törvény bevezetése, mely meggátolja, hogy a cégek a konzumizmus irányába er?szakolják a közvéleményt. Egyetlen cégnek sincs joga kényszeríteni téged, hogy többet vásárolj, kivéve, ha ezt te is akarod. Kell, hogy legyen erre egy törvény! Hirdetni akarod az autóidat? Rendben. De meg ne halljam, hogy „Most azonnal vásároljak”, és hogy „Megtakarítok ezzel”! Törvényellenesnek kellene lennie, hogy bárkit arra kényszerítsenek, hogy többet fogyasszon. A demoralizációs folyamat kezdete el?tt az önmegtartóztatás az egyház hatásköre volt, a vallásé. Mert papjaink a templomban megmondták: az anyagi dolgok jók, de nem az az emberi lét els?dleges célja. Mert nyilvánvalóan nem arra lettünk megteremtve, hogy minél több dezodort fogyasszunk. Kell lennie valami magasabb rend? dolognak. Ha egy ilyen bonyolult szerkezetet, mint az emberi test meg lett alkotva, akkor nyilvánvalóan kell, hogy legyen neki valamilyen magasabb rendeltetése. Nagyon könny? elkerülni a destabilizációt azzal, ha megfosztjuk a kapzsi vállalatokat attól az apró joguktól, hogy rákényszeríthessenek téged arra, hogy mindenféle kacatokat feldolgozó géppé változzál. Egy géppé változtatnak téged, egy gilisztává, amin van egy bemenet, meg egy kimenet. Mennyi ideig m?ködik ma egy átlagos m?szaki cikk? Kevesebb, mint egy évig! Miért? Hol a csúcstechnológia? Ja, azt szeretnénk, hogy többet vásárolj. Szóval a destabilizációs folyamat könnyedén megállítható, ha a társadalom – a saját akaratából, vagy vezet?i döntése nyomán – eljut az önmérséklet gondolatához. Tudom nehéz, mivel fogyasztani „kell” … de muszáj ezt tennünk! Ha nem akarsz eljutni abba az állapotba, amire mi azt szoktuk mondani Oroszországban, „Ha a Szahara valaha is kommunista állam lesz, akkor hiánycikk lesz benne a homok.” Szóval vissza kell fognod az elvárásaidat ennél a pontnál, miel?tt túl kés? lesz. De ezt nem akarjuk megtenni.

4. Visszafordíthatjuk a demoralizáció folyamatát is, **ha nem engedünk propagandát importálni az országba**. Ezt a legkönnyebb megtenni. A korlátlan mennyiség?, ellen?rizetlen szovjet irodalmat és újságcikkeket, azt, hogy a szovjet propaganda emberek és ideológiai agitátorok egyenl? id?t kapnak az amerikai televíziókban, mindezt meg kell állítani! És ezt könny? megtenni. ?k még csak nem is fognak megsért?dni ezért. Az igazság az, hogy ett?l még jobban is fogják tisztelni Amerikát. Például, mikor egy volt kollégám, Vladimir Posner, na meg Ted Kopalasky felt?nik a „Night Live"-ban, és azt kérdezik t?le, „Nos, Vladimir, mit gondol err?l?" Mit is gondolna? ? csak egy propaganda eszköz! Azt gondolja, amit Andropov parancsnok mond neki, hogy gondoljon. Csak a szovjet felforgatási rendszer egyik ügyesen artikuláló szája. És Ted Kopalasky elhiteti veled, hogy az én barátom, Vladimir Posner GONDOLKODIK??? A demoralizáció folyamata el sem kezd?dhetett volna, ha az elején, a felforgatással célba vett ország, aktívan – nem er?szakosan, de aktívan – megel?zi az idegen ideológiák bejutását. Nem azt mondom, hogy Amerikának is követnie kell az ?si Japán taktikáját – nem kell lel?ni minden idegent, aki megközelíti Amerika szent határait -, de ha valaki valami szemetet kínál a csillogás álcája alatt, akkor egyszer?en meg kell mondani neki, hogy „köszönjük, de nekünk van már saját szemetünk!" **Ha itt, a folyamat kezdetén a társadalom elég er?s, bátor és tudatos hozzá, hogy megállítsa az idegen gondolatok importját, akkor az egész lánc-folyamat megel?zhet? lenne**.

Nemrég a Fülöp-szigeteken jártam, és sokkolt, hogy Manilában a gyerekek fülsiketít? zenéket hallgatnak. Egy muzikális nemzet, melynek régi hagyományai vannak a szép, népi muzsika terén, amit a spanyoloktól vettek át két vagy három évszázaddal ezel?tt. Most hirtelen mindenki a szemetet kezdi el hallgatni, teljes hanger?vel, úgy hogy szétesik t?le a magnó. Miért?

Sok évet eltöltöttem Indiában, figyelve az indiaiak reakcióit, hogyan jönnek ki a mozikból, miután megnéztek egy hollywoodi produkciót. Nem tudták megérteni, hogy az amerikaiak miért ilyen pazarlóak, miért törik össze minden ötödik percben a szép, csillogó autóikat? Miért lövöldözik egymást több millió dollárért? Miért forog az egész kultúrájukban mindig minden a szex körül. El tudják képzelni, ahogy néznek egy filmet, amiben minden ötödik percben egy közösülés van a vásznon, egy olyan országban, mint India, ahol ?si hagyományai vannak az ilyen privát ügyek tiszteletének. Vagy Pakisztánban!

És az USA elvárja, hogy ezek az emberek tiszteljék ?ket?
Kizárt dolog. Ó igen, elmennek és kifizetik az öt rúpiát, hogy megnézzék ezeket a szennyfilmeket, de csak azért, hogy utána elmondhassák a gyerekeiknek: ne tiszteld az amerikaiakat, ne legyél olyan, mint az amerikaiak! Szóval a demoralizációs folyamat itt, az elején még megállítható, úgy is mint export, úgy is mint import. És ehhez csak egyetlen lépés szükséges, egyetlen nagyon fontos dolgot kell megcselekedni. Nem kell szám?zni minden KGB ügynököt Wasingtonból. A legnehezebb, ugyanakkor a legegyszer?bb válasz a felforgatásra, preventíven fellépni itt, ezen a ponton, vagy még el?bb az, hogy visszasegíted a társadalmat a valláshoz. Valamihez, amit nem lehet megenni, megfogni, vagy viselni magadon. De valamihez, ami szabályozza a társadalmat, és segít megvédeni, meg?rizni azt. Egy szovjet tudós, Shafarevich, akinek semmi köze nincs a valláshoz – a számítógépek tudósa-, végzet egy nagyon kiterjedt kutatást a szocialista (és kommunista) országok történetér?l. ? szocialista (vagy kommunista) országnak nevezet minden olyan országot, amelyik centralizált gazdasággal és piramis szerkezet? hatalmi struktúrával rendelkezik. ? felfedezte – vagyis nem ? fedezte fel, ? csak az olvasók köztudatába hozta be – hogy az olyan civilizációk, mint Mohendzsodáro a hindu területeken, vagy az egyiptomi, a maja, az inka vagy a babilóniai kultúra, abban a pillanatban mind összeomlottak és elt?ntek a föld színér?l, amikor elveszítették a vallást! Ilyen egyszer?.
Senki sem emlékezett rájuk utána (a közelmúltig legalábbis). Szóval, az elképzelés, hogy az emberiség Isten intelligens, erkölcsös ügynöke, mozgathatja a társadalmakat, az igazság, a tények, az egzakt tudás, nem biztos, hogy képes erre. Semmilyen csúcstechnológia vagy számítástechnika nem fogja megmenteni a társadalmat a felbomlástól, végül a kihalástól. Találkoztatok már olyannal, aki feláldozta volna életét, szabadságát egy olyan igazságért, mint 2+2=4? Még nem

találkoztam olyan emberrel, aki azt mondta: „Kész vagyok megvédeni ezt az igazságot. Ide l?jetek!” Ugye? De milliók áldozták fel életüket, szabadságukat, kényelmüket, … mindent, olyan dolgokért, mint Isten. Mint Jézus Krisztus. Az egy megtiszteltetés. Sokan a szovjet koncentrációs táborokban így haltak meg. És ?k békében halta meg. Ellentétben azokkal, akik azt kiabálták: „Sokáig éljen Sztálin!” – miközben nagyon jól tudták, hogy valószín?leg nem fog annyira sokáig élni. Valamihez, ami nem materiális: mozgatja a társadalmat, és segíti a túlélését. És ugyanez a másik oldalról: abban a pillanatban, amikor a „2×2=4” igazságához fordulunk, és ezt tesszük az életünk, a létezésünk irányító alapértékévé: meghalunk. Még akkor is, ha ez igaz, a másikat pedig nem tudjuk bizonyítani, csak érezhetjük és hihetünk benne. Tehát a válasz az ideológiai felforgatásra, furcsa módon nagyon egyszer?. Nem kell emberekre l?ni, nem kell rakétákat irányítani Andropov f?hadiszállására, egyszer?en csak hinni kell. És megel?zni a felforgatást. Más szavakkal, ha nem akarsz egy felforgatás áldozatává válni, akkor próbálj meg nem az lenni, aki a szudóban megpróbálja megütni az ellenfelét, de elkapják a kezét. Ne üss így, ökköllel. Üss a spiritualitásod erejével és az erkölcsi nagyságoddal. Ha pedig nincs ilyen képességed, akkor itt az id? kifejleszteni magadban. És ez az egyetlen megoldás. Ennyi.

Az eredeti videó magyar felirattal:
https://dzsihadfigyelo.blogstar.hu/

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló